

Józefa Lehrera, laureata konserwatorium lwowskiego, przyniosły owoce jak najpiękniejsze. Punktem kulminacyjnym pracy w tym kierunku było przedstawienie „Strasznego Dworu“ Moniuszki. Wypadło ono doskonale i stanowić będzie na zawsze piękny dowód artystycznych dążeń obecnej dyrekcji teatru w Poznaniu.

żywiota polskiego, wysiła się na coraz nowe pomysły, by braciom naszym w Poznańskim utrudnić rozwój i materyalny i kulturalny. Teatr polski, na szczęście, ma jeszcze odrobinę swobody i powinien ją wyzyskać w najlepszym kierunku.

To też życzymy dyrekcji jego szczerze i serdecznie powodzenia w dalszym ciągu ciężkiej i zmu-

Spryt nowego dyrektora uchronił go od upadku, a nawet podniósł wcale wysoko i zapewnił pierwszorzędne stanowisko. Udało mu się to dzięki bardzo szczęśliwym spekulacjom kolejowym i pomyslnemu finansowaniu wielkich zakładów przemysłowych.

W obu tych dziedzinach osiągnął Taussig rezultaty wprost olbrzymie. W stosunkach z publicznością, a nawet z giełdą był bezwzględny i autokratyczny, co mu jednak ze względu na świetne rezultaty finansowe wybaczano.

Teatr polski w Poznaniu: Scena ze „Strasznego dworu“.

I z tego względu zasługuje ona nie tylko na uznanie ale i na poparcie społeczeństwa polskiego w Poznańskim. Teatr tamtejszy jest przybytkiem sztuki, jest miejscem rozrywki, ale ponadto a raczej przede wszystkim jest niestychanie ważnym postępowaniem narodowym.

Polityka rządu pruskiego, dążąca do zgnięcia

niej pracy, która oby wydała jak najpiękniejsze owoce.

Zgon finansisty wiedeńskiego.

Wiedeński świat finansowy stracił jednego z najwybitniejszych swych przedstawicieli, bł. p. Teodora Taussiga, gubernatora austriackiego zakładu kredytowego ziemskiego. Zmarł on w ubiegłym tygodniu, przeżywszy 60 lat.

Karyera życiowa Taussiga była niezwykle świetna. Urodzony 1849 r. w Pradze, poświęcił się zawodowi bankowemu i już w 24 roku życia został powołany na stanowisko dyrektora wiedeńskiej „Wechselstubengesellschaft“. Stanowisko to zajmował niedługo, ponieważ dał się wnet poznać jako człowiek niezwykłych zdolności i otrzymał urząd dyrektora wielkiej, a młodej instytucji finansowej, zakładu kredytowego ziemskiego. W czasie tym zakład kredytowy był w bardzo ciężkich stosunkach.

Znaną jest również wybitna jego rola w życiu politycznym. Z wpływami jego musiał się liczyć każdy gabinet. A sięgały te wpływy bardzo daleko, dzięki temu, że w jego ręku były nie tylko miliony „Bodencreditu“, ale operacje finansisty państwa, upaństwowienie kolei, wpływ na tow. żeglugi parowej na Dunaju i na dziesiątki wielkich przedsiębiorstw przemysłowych. Nie było wprost jednej ważniejszej sprawy, w którejby nie zabrał decydującego głosu. Człowiek nieugięty i z żelazną konsekwencją dążący do celu, stawał się czasem nieubłagany i mściwym przeciwnikiem.

Z dyrektora zakładu kredytowego ziemskiego został naprzód zastępcą gubernatora, a niedawno gubernatorem tej instytucji.

Teatr polski w Poznaniu: Kapelmistrz Józef Lehrer.

Zgon finansisty wiedeńskiego: Bł. p. Teodor Taussig.

Teatr polski w Poznaniu: Scena z „Beatrix Cenci“ Słowackiego.